

Милош у Латинама/ Вукова збирка

1. Боже мили, чуда великога!
2. Када славни Српски кнез Лазаре
3. Посла зета Милош-Обилића
4. У Латине да купи хараче:
5. Латини га дивно дочекаше,
6. И господском части угостише,
7. Па га воде пред бијелу цркву,
8. Пред бијелу цркву Димитрију,
9. Пак се вале Латинска господа:
10. „Гле, видиш ли, војвода Милошу!
11. „Видиш нашу цркву Димитрију,
12. „Какова је и колика ли је?
13. „Ви нејмате таковијех цркви.”
14. Вели њима војвода Милошу:
15. „Ви сте мудри, господо Латинска,
16. „Јесте мудри ал’ зборите лудо!
17. „Да ви знате наше намастире,
18. „Наших славних цара задужбине,
19. „Какови су и колики ли су!
20. „Да видите лавру Студеничку
21. „Не далеко од Новог Пазара;
22. „Да видите Ђурђево Ступове
23. „Код Дежеве старијех дворова,
24. „Задужбине цара Симеуна;
25. „Да видите чудо невиђено,
26. „Б’јел Вилиндар усред горе Свете,
27. „Задужбину Саве светитеља
28. „И његова оца Симеуна;
29. „Да видите Жичу крај Мораве
30. „И код Ибра више Карановца;
31. „Сопоћане Рашки на извору,
32. „Задужбине светога Стевана,
33. „Српског краља првовјенчанога;
34. „Да видите Папраћу велику
35. „Виш’ Зворника Спречи на извору
36. „Под високом гором Бороговом,
37. „Задужбину Вукана жупана;
38. „Да видите високе Дечане
39. „Код Призрена града бијелога,
40. „Задужбину краља Дечанскога;
41. „Да видите Рачу пребијелу
42. „Код Сокола украј воде Дрине;
43. „Да видите лијепу Троношу
44. „Код Лознице на р’јечи Троноши,
45. „Задужбину браће Југовића;
46. „Да видите славну Раваницу
47. „У Ресави ниже Параћина
48. „На студеној р’јечи Раваници,
49. „Задужбину нашег господара,
50. „Господара, славног кнез-Лазара;
51. „И остале Српске намастире,
52. „Да видите, пак да се дивите,
53. „Какови су и колики ли су!
54. „Шта је ваша црква Димитрија?
55. „Ја ћу вам је сада претуриити
56. „А из руке тешким буздованом.”
57. Ал’ Латини то не вјероваше,
58. Но с Милошем, они с’ опкладише
59. У хиљаду жутијех дуката.
60. Узе Милош перна буздована
61. И засука бијеле рукаве,
62. Пак се моли Богу истиноме:
63. „Прости, Боже и бијела цркво!
64. „Да се једном бацим преко тебе;
65. „Не ћу на те, него преко тебе.”
66. Пак потеже перним буздованом,
67. Буздован се замче у облаке:
68. Једни веле: „Јесте претурио,”
69. Други веле: „Није претурио,”
70. Трећи веле: „Јесте, те високо.”
71. Кад се врати перни буздоване
72. Изнад б’јеле цркве из облака,
73. Он удари у банове дворе,
74. Те полупа срчали чардаке,
75. И ту уби два банова сина
76. И четири морска џенерала
77. И дванаест великих властела.
78. Кад то виђе господа Латинска,
79. Уватише војводу Милоша,
80. Бацаше га на дно у тамницу,
81. Често Милош кроз прозор погледа,
82. Не би л’ мог’о кога угледати;
83. Ал’ угледа Косту Циганина,
84. Па га поче Богом братимити:
85. „Богом брате, Коста Циганине!
86. „Ево тебе три дуката жута,

87. „Донеси ми један лист хартије,
88. „Лист хартије књиге без јазије.”
89. То је Коста за Бога примио,
90. Донесе му један лист хартије,
91. Лист хартије књиге без јазије,
92. Милош сједе ситну књигу писат’
93. Своме тасту Српском кнез-Лазару,
94. Не пише је, чим се књиге пишу,
95. Већ је пише крви од образа;
96. Све му каза што је и како је.
97. Кад Лазару ситна књига дође,
98. И он виђе, што му књига каже,
99. Ону гледа, другу ситну пише,
100. Те је шаље господи Латинској,
101. У књизи им овако бесједи:
102. „Чујете ли, господо Латинска!
103. „Пустите ми мог зета Милоша,
104. „Подајте му од земље хараче,
105. „И опкладе хиљаду дуката;
106. „Ако ли га одмах не пустите,
107. „Вјера моја тако ми помогла!
108. „Дић’ ћу на вас Србље и Маџаре,
109. „Сву ћу вашу земљу похарати,
110. „Похарати, огњем попалити.”
111. Кад Латини књигу проучише,
112. Брже-боље пустише Милоша,
113. Дадеше му од земље чараче,
114. И опкладе хиљаду дуката.